

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

3.7.2022 – 4. sunnuntai helluntaista

Kadonnut ja jälleen löytynyt

Tekstit

Päivän psalmi Ps. 32:1 – 2, 5 – 8

1. lukukappale Jes. 57:15 – 21

2. lukukappale 1. Piet. 5:5 – 11

Evankeliumi Luuk. 15:1 – 10

Esirukouksissamme: Tyson, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ke 6.7.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

Su 10.7. **Hannajärvellä**

klo 11.00 Virsiseurat

klo 12.00 Lounas \$15 / lippu (soita Hilkalle 705-562-3959)

klo 13.30 Engl. jp †

Pe 15.7. **Suvijuhlat Hannajärvellä**

klo 17.00 Iltanen \$25 / lippu (sointa Allisonille 705-562-3137)

klo 18.30 Kaksikielinen ohjelma

Su 17.7.

klo 10.00 Jumalanpalvelus **Voimia Hall**

klo 10.00 Engl. jumalanpalvelus Trinity kirkon kanssa **Regent St.**

Psalmi. Ps. 32:1 – 2, 5 – 8

Autuas se, jonka pahat teot on annettu anteeksi, jonka synnit on pyyhitty pois. Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue viaksi hänen syntiään ja jonka sydämessä ei ole vilppiä.

Minä tunnustin sinulle syntini, en salannut pahoja tekojani. Minä sanoin: ”Tunnustan syntini Herralle.” Sinä annoit anteeksi pahat tekoni, otit pois syntieni taakan. *(sela)* Rukoilkoot kaikki palvelijasi sinua hädän hetkellä. Vaikka suuret vedet tulvisivat, ne eivät heihin ulotu. Sinä olet minulle turvapaikka, sinä varjelet minut vaarasta. Riemuhuudot kajahtavat ympärilläni, kun sinä autat ja pelastat. *(sela)* ”Minä opetan sinua”, sanoo Herra, ”minä osoitan sinulle oikean tien. Minä neuvon sinua, katseeni seuraa askeleitasi.”

1. lukukappale: Jes. 57:15 – 21

Korkea ja Ylhäinen, hän, joka pysyy ikuisesti, jonka nimi on Pyhä, sanoo näin:

– Minä asun korkeudessa ja pyhydessä, mutta asun myös murtuneiden ja nöyrien luona.

Minä virvoitan murtuneiden hengen ja herätän eloon nöyrien sydämen. En minä ikuisesti ole teihin vihastunut enkä loputtomiin teitä syytä. Jos niin tekisin, teidän voimanne herpoaisi eikä yksikään luoduistani kestäisi minun edessäni. Hetkeksi minä vihastuin tähän syntiseen kansaan, löin sitä ja käänsin vihassa kasvoni siitä pois. Harhautuneena se kulki omien halujensa teitä. Ne tiet minä olen nähnyt. Mutta nyt tahdon parantaa tämän kansan, johtaa sen askelia, tahdon antaa sille lohduksen. Sen surevien huulille minä annan ylistyksen hedelmän. Minä annan rauhan, rauhan

lähelle ja kauas – sanoo Herra – ja minä parannan heidät. Mutta jumalattomat ovat kuin kuohuva meri. Ei se tyynty, vaan kuohuttaa esiin mutaa ja liejua. – Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.

2. lukukappale: 1. Piet. 5:5 – 11

Samoin te, jotka olette nuorempia, tyytykää asemaanne vanhimpien alaisina. Ja te kaikki: pukeutukaa keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon. Nöyrytkää siis Jumalan väkevän käden alle, niin hän ajan tullen korottaa teidät. Heittäkää kaikki murheenne hänen kannettavakseen, sillä hän pitää teistä huolen. Pitäkää mielenne valppaana ja valvokaa. Teidän vastustajanne Saatana kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä. Vastustakaa häntä, uskossa lujina! Tiedättehän, että veljenne kaikkialla maailmassa joutuvat kokemaan samat kärsimykset. Kaiken armon Jumala on Kristuksessa Jeesuksessa kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa. Vähän aikaa kärsittyänne hän itse varustaa, voimistaa, vahvistaa ja lujittaa teidät. Hänen on valta iankaikkisesti. Amen.

Evankeliumi: Luuk. 15:1 – 10

Publikaanit ja muut syntiset tulivat Jeesuksen luo kuullakseen häntä. Fariseukset ja lainopettajat sanoivat paheksuen: "Tuo mies hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kanssaan." Silloin Jeesus esitti heille vertauksen: "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähtee sen kadonneen perään ja etsii, kunnes löytää sen. Kun hän löytää lampaansa, hän nostaa sen iloiten hartioilleen, ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa kanssani! Minä löysin lampaani, joka oli kadoksissa.' Minä sanon teille: näin on taivaassakin. Yhdestä syntisestä, joka kääntyy, iloitaan siellä enemmän kuin yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä hurskaasta, jotka eivät ole parannuksen tarpeessa. "Tai jos naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yhden, niin totta kai hän sytyttää lampun, lakaisee huoneen ja etsii tarkoin, kunnes löytää sen. Ja rahan löydettyään hän kutsuu ystävättärensä ja naapurin naiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani! Minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.' Yhtä lailla, sen sanon teille, iloitsevat Jumalan enkelit yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen."

Saarna Tuomo Lindgren

Kuulutko sinä siihen laajaan joukkoon ihmisiä, joilla on tapana kadottaa tavaroitaan, joilla on aina hukassa jokin asia: Milloin avaimet, silmälasit, kynä tai sukat tai jokin muu vielä tärkeämpi esine. Oletko niin hajamielinen, että osan ajastasi joudut lähes päivittäin käyttämään etsimiseen?

Minä olen huomannut kuuluvani tähän hajamielisten kerhoon. Jotakin aina unohtuu tai jää tekemättä.

Hajamielisille naureskellaan ja pilaillaan heidän kustannuksellaan. Joskus vielä hukkaat itsesikin. Tällaisen huomautuksen muistan kuulleen useammankin kerran.

Eilen mietin juuri tätä asiaa. Voiko itsensä hukata? Voiko joutua niin kadoksiin itseltään, että pitää lähteä oikein etsimään: Mihinkäs minä jätinkään itseni?

Olet varmaan kuullut, että joku on etsinyt silmälasiaan, jotka sillä on ollut päässään kaiken aikaa. Eräässä tarinassa mies oli hukannut varjonsa ja se oli jo hyvin järkyttävää. Mutta se, että hukkaa itsensä. Niin ei kai voi kenellekään käydä vai voiko?

Omaa kehoaan ei voi kadottaa, se meillä aina kulkee mukana. Mutta ei ole harvinaista kuulla jonkun sanovan: Minä etsin itsenäni. Tällainen ihminen ei ole vielä löytänyt itseään, sitä kuka hän on.

Kysymys, kuka minä oikeastaan olen, on varmaan jokaisella ollut joskus mielessä. Se on juuri sitä itsensä etsimistä.

Koulussa tai työpaikoilla meille on muodostunut tietynlainen tapa tai rooli olla ihmisten kanssa. Ja usein saattaa tuntua siltä, että emme ole aitoja. Emme ole oma itsemme, vaan olemme hauskuuttajan roolissa, tai olemme vihainen nuori, jota muut pelkäävät, olemme reipas koululainen tai luokan hiljainen. Kuitenkin haluaisimme olla enemmän vain oma itsemme, mutta emme uskalla.

Kärsimme siitä, että kukaan ei tunne meitä, meidän sisimpiä tunteitamme ja ajatuksiamme. Erikoista on se, että emme aina itsekään tiedä keitä me olemme. Tiedämme vain, että olemme paljon muutakin kuin se, mitä kaverit meistä ajattelevat.

Kun tämä ristiriita kasvaa suureksi, havahdumme etsimään itseämme, todellista minuuttamme.

Jos siis ihmiset etsivät itseään tai minuuttaan, niin silloin on mahdollista hukata itsensä. Tai sitten on niin, että henkilö ei ole koskaan löytänyt itsensä.

Evankeliumi, joka kertoi eksyneestä lampaasta antoi ymmärtää, että kadoksissa oleminen on jotakin vielä vakavampaa kuin se, että ei tiedä kuka on, että on kadoksissa itseltään.

Eksynyt lammas on ihminen, joka on joutunut pois hyvän elämän raiteilta. Hän on ajautunut syrjään. Elämän varjoisalle puolelle. Muut osoittelevat häntä sormellaan ja kertovat kylällä tarinoita syntisestä ihmisestä.

Juutalaiset johtomiehet moittivat Jeesusta juuri siksi, että hän seurusteli näiden eksyneiden lampaiden kanssa, varkaiden ja muiden epämääräisten ihmisten kanssa. Heidän seuraansa ei olisi pitänyt hakeutua vaan välttää joutumasta tekemisiin heidän kanssaan.

Jumala toimii kuitenkin toisin kuin me ihmiset. Koko vertauksen keskus on juuri tässä. Jumala on tullut etsimään niitä, jotka ovat hukassa ja eksyneet. Jumala on tullut etsimään syntisiä, niitä jotka ovat kääntäneet selkensä Jumalalle ja elävät pimeydessä.

Mutta keitä ovat nämä kadonneet lampaat? Tuleeko sinulle mieleen joitakin? Kuulutko kenties itse näihin kadonneisiin lampaisiin, jotka etsivät itseään, ystäviään ja Jumalaansa?

Tosiasiasa me olemme kaikki näitä eksyneitä lampaita. Jesaja sanoo: Me harhailimme eksyneinä kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen.

Jumalalla on ollut siis todella suuri työ etsiä kadonneita lampaitaan. Me kuulumme hänen laumaansa ja hänen tahtonsa on, että yksikään ei joutuisi hukkaan.

Me etsimme itseämme. Me etsimme Jumalaa. Me etsimme paikkaamme tässä maailmassa. Me etsimme koska olemme eksyksissä. ... Vain se ihminen etsii, joka on kadottanut jotakin me olemme kadottaneet itsemme.

Tärkeää on huomata, että Jumalakin etsii sinua. Ja kun hän löytää kadonneen lampaan, hän ei huuda eikä moiti, vaan iloisena nostaa sen olalleen ja kantaa kotiin. Kun Jumala löytää meidät, silloin me emme ole enää eksyksissä. Silloin samassa me löydämme myös itsemme ja myös paikkamme maailmassa.

Kun ajattelet itseäsi, tunnet että ehkä se paikka ei ole vielä löytynyt. Mutta muista siksi tämä päivä. Tämä ilon ja juhlan päivä. Jumala iloitsee sinusta. Ja kun hän todella löytää sinut, silloin iloitset sinäkin.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury